

L'ocellet

Un relat de: [Concurs de Microrelats Arc a la Ràdio](#)

Per la mida, i la manca de plomes, l'ocellet deuria haver passat més temps mort que viu. Quan el vaig agafar, semblava que tota la seva pell suau i freda es pogués encabir en una sola arruga del meu palmell. La pena em va remarcar tots els rius i afluents de la cara. Tants anys d'exposició a la gravetat havien aconseguit que em pesés tot, menys l'ocellet mort, que em feia volar les mans. Així juntets, vam passejar fins un xiprer on sovint xerraven els de la seva mena.

Exhausta, vaig seure amb l'esquena al tronc, l'ocellet a la falda, els ulls ben oberts, i vaig esperar els corbs.

De Luca Leonardi